

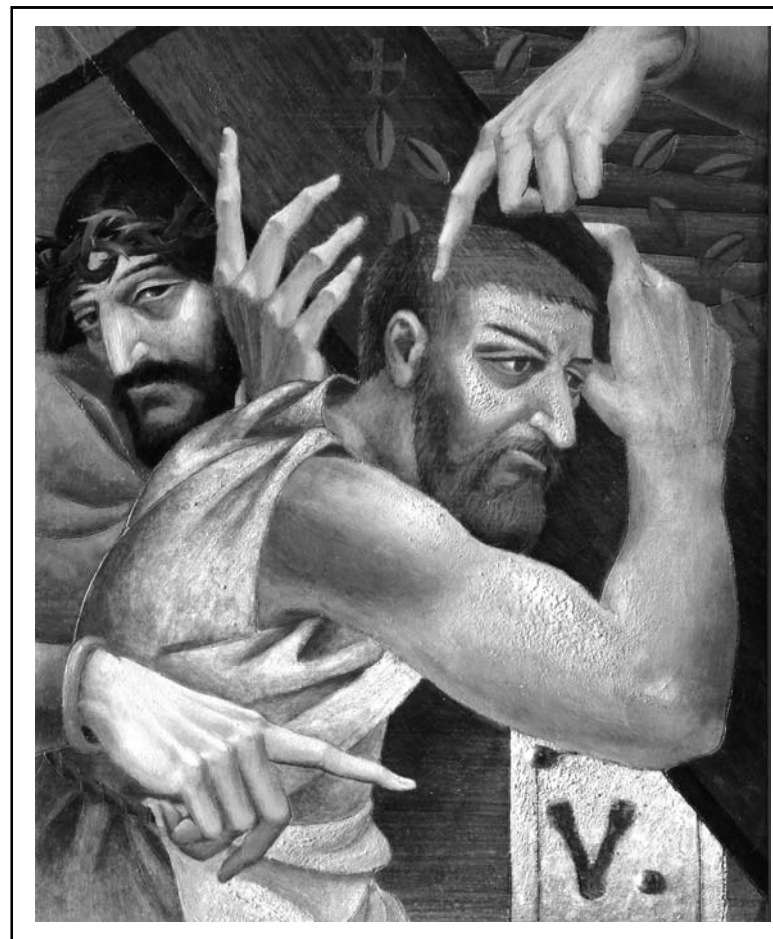
věci: staré ledničky, některé staré sporáky, použitou obuv, většinu elektrotechniky, starý polstrovaný nábytek a jiné věci, které mohou být v rozporu se zákonem o odpadu.

Seznam celoročních sběrných míst v Praze:

P 3- Žižkov	Nám. Barikád 1	st 9.00 – 16.00	222 722 209
P 3 - Žižkov	Prokopova 4/216	út, st, čt 13.00-17.30	222 781 800
P 5 - Radotín	Prvomájová 909/7	út-čt 11-17	732 409 940
P 6 - Dejvice	Wuchterlova 5	po, st, čt 8.00-17.30 út, pá 8.00-12.00	224 316 800
P 6 - Střešovice	Za Hládkovem 4	po-pá 13.00-18.00	233 355 444
P 8 - Kobylisy	Zdíbská 723/16	út, st 16.00-19.00	284 690 517
P 9 – Černý Most	Doležalova 1021	po-pá 10.00-17.00 1. so v měs. 10.00-17.00	281 911 943
P 9 – H. Počernice	Náchodská 382	posled. pá, so, ne v měs.	281 925 024
P 10 - Vinohrady	Dykova 1	út-čt 13.00-16.00	222 519 677
P 10 - Vršovice	Taškentská 1413	po-pá 12.30-17.30	272 734 123

katakomby

Sborový dopis Vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

● Vojtěch Rada: „Páté zastavení křížové cesty“, 2008 - detail ●

Duben 2008

Budte vždy připraveni dát odpověď každému, kdo by vás vyslychal o naději, kterou máte. I.Petrova 3,15

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

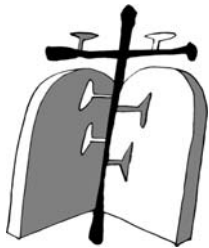
satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
http://vrsovice.evangelnet.cz; Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: Ondřej Rada; Odpovědný redaktor: Ing.Jiří Ort; Náklady na jeden výtisk: 11,50,- Kč

Milí přátelé,

nedávno, když začaly teplé, téměř letní dny, ve kterých je jasná modrá obloha, šel jsem kolem strašnického krematoria, nad kterým se vznášel mrak černého kouře.

Pozoroval jsem, jak se pomalu rozplývá na blankytně modrém nebi a neubráníl se myšlence na konec lidského života.

Vzpomněl jsem si při tom na knížku, která vyšla loni v nakladatelství Vyšehrad a jejíž originální název zní *The Death of Death – smrt smrti*. „Smrt smrti“ je pěkná slovní hříčka, která vystihuje něco ze skutečnosti, o které píše apoštol Pavel do Korintu: „Jako poslední nepřítel bude přemožena smrt.“

Myšlenky na pomíjivost lidského života patrně čas od času napadají každého. Obzvláště působivě to líčí autor knihy *Kazatel* v závěrečné, dvanácté kapitole. Pomíjivost života patří k lidské zkušenosti. Vedle toho je pomíjivost smrti pro nás něco těžko představitelného. Možná se nám v této souvislosti vybaví veselé scény z pohádky *Dařbuján* a *Pandrhola*, kdy poté, co nechal *Pandrhola* zavřít smrtáka do sudu, nemůže si pochutnat na pečince. Nebo podobný motiv ze staré lidové pohádky, kdy se smrtka přilepí na ševcovský verpánek. Tento pohádkový motiv zachycuje lidskou touhu po přemožení smrti, ale zároveň také nereálnost této touhy. V pohádkách nakonec vždycky ještě rádi smrtku pustili a ona hbitě dohání, co zmeškala.

Smrt je podle apoštola Pavla poslední nepřítel, ale důležité je, že není jen nepřítel lidský, nýbrž Boží. Smrt smrti nastane až na konci, nastane však jistě. Tato jistota je dána tím, že již jednou byla smrt přemožena. Na konci se Boží vítězství nad smrtí prosadí s univerzální platností. Jistota této budoucí skutečnosti má zásadní dopad již pro naši přítomnost. O tom všem píše apoštol Pavel do Korintu v následujících pasážích.

Mrak černého kouře nad krematoriem se již definitivně rozplynul a modrá obloha svádí k myšlenkám na léto a dovolenou. Jdu dál a představuju si *Václava Lohniského*, který hrál smrtáka v pohádce *Dařbuján* a *Pandrhola*, jak leží na márách a proměňuje se v černý obláček. Smrt smrti je pro nás prostě něco těžko představitelného.

Lukáš Klíma

Jarní úklid

Milí přátelé, jaro je tu a s ním i typické jarní činnosti. Mezi ty patří, alespoň pro některé, jarní úklid. My jsme ho letos spojili se stěhováním, takže uklízíme skutečně z gruntu. Při té příležitosti se mi dostal do ruky leták *Diakonie Broumov*, která sbírá staré šatstvo, ale i jiné předměty, které se možná právě chystáte vyhodit. Tato diakonie má v Praze celkem deset sběrných míst, jedno z nich ve Vršovicích v Taškentské (u *Koh-i-nooru*), ale protože vím, že mnozí z vás bydlí v jiných částech Prahy, připojuji kompletní seznam poboček. Doufám, že jsem nebyla poslední, kdo o nich ještě nevěděl...

Michaela Otterová

DIAKONIE BROUMOV

Husova 319, 550 01, Broumov, tel 491 524 342

HUMANITÁRNÍ SBÍRKY PRO POTŘEBNÉ

pražský dispečink – telefon 224 316 800

Občanské sdružení *Diakonie Broumov* je nezisková humanitární organizace, která poskytuje materiální pomoc potřebným občanům. Vytvořila celorepublikovou banku oděvů, prádla, domácích a školních potřeb, hraček, nábytku a dalšího materiálu. Sběr humanitárního materiálu je organizován převážně sítí sběrných míst po celé republice. Darované oděvy se poskytují potřebným občanům ve výdejních střediscích. Přebytkový materiál se sváží do Broumova, kde se dále třídí. Nevhodný humanitární materiál se dále ekologicky zpracovává k průmyslovým účelům. Tím poskytujeme nové pracovní příležitosti lidem z okraje společnosti nebo v evidenci úřadu práce. *Diakonie Broumov* má vlastní azylovou ubytovnu pro cca 50 lidí. Z Prahy a okolí se měsíčně sváží cca 60 t materiálu /což jsou 3 nákladní vagóny/, které ekologicky přepraví materiál do Broumova.

V roce 2002 nám byla udělena prestižní „**Cena zdraví a bezpečného životního prostředí**“ za ekologické zpracování domovního odpadu.

Darovat můžete:

Letní a zimní oblečení /dámské, pánské i dětské/ - nejvíce jsou potřeba mikiny, trička, tepláky, spodní prádlo, svetry

Lůžkoviny, prostěradla, ručníky, utěrky, záclony, látky, vlny, zbytky látek, příze i vlny

Pěřové a vatové příkrývky, polštáře, deky, stany, spací pytle

Smíšený papír – noviny, časopisy, kartony, staré i poškozené knihy

Jakýkoliv poškozený netříděný textil – staré kabáty, svetry apod. – toto dále průmyslově zpracováváme

Z důvodů zpřísněných ekologických a jiných zákonů nemohou se přijímat tyto

cími teology i křesťanskými laiky a nacházejí domov v nově formovaných křesťanských obcích (farnostech, sborech). ... Důležité však je, abychom věděli, že členů církve sice ubývá, byť v poslední době o málo pomaleji, ale že také současně dochází ke stálému pomalému nárůstu životaschopné menšiny.“

Nerad bych, aby z mé nabídky vyznělo, že se Prof. Pokorný soustředí jaksi dovnitř církve. Je zřetelné, že sborové společenství pro něj znamená základ, ale je zajímavé sledovat, jak z tohoto pohledu přerůstá vyznání a životní model křesťana do dějinných souvislostí.

Doufám, že jsem vás touto malou „ochutnávkou“ navnadil. Kniha Prof. Pokorného totiž skutečně stojí za přečtení.

Jiří Ort

Recepty 36

Kuřecí recept od Jelínků

Tentokrát vám dávám k dispozici recept, který mi poslala Magda Jelínková. Našla ho v Magazínu pro zákazníky supermarketu Albert. Napsala mi, že její ve stravování konzervativní rodině chutnalo a Magdu ocenila. »«Bylo to moc dobré až pikantní“, pravila celá rodinka.«

Potřeba jsou kuřecí prsní řízky, sůl, zelený drcený pepř, olej /dávám olivový/, 8 stroužků česneku, 1 lžička podrceného rozmarýnu a 1 naběračka zeleninového vývaru.

Postup: kuřecí řízky velmi mírně naklepat, osolit, posypat zeleným pepřem a opéct na olejem potřené pánvi. Poté vložit do zapékací mísy či pekáčku, přidat podrcené stroužky česneku a rozmarýn. Podlít zeleninovým vývarem, vložit do předehráté trouby a zvolna péci cca 20 minut. Možno podávat s rýží či brambory. Dobrou chuť přeji. Magda

I já vám přeji dobrou chuť. Pokud nedostanu žádný čtenářský recept (a od toho vás rozhodně nechci odradit, naopak vás ke psaní silně povzbuzuji), napíšu vám příště recept na béběčkový dort. Doufám, že už to nebude podruhé...

Marie Ortová

Recepty předávejte Marii Ortové buď osobně (v kostele) nebo e-mailem (ortova@jabok.cuni.cz).

Zpráva o životě sboru za r.2007

Na začátku zpráv chci vzpomenout na ty, které si Pán povolal k sobě. V minulém roce jsme se rozloučili se sestrou Marií Fořtovou a bratrem Svatoplukem Hanušem. S velkou vděčností jsme si připomněli dar života při křtech - ať už miminek nebo dospělých. V minulém roce byli pokřtěni Taťána Šlerková, Jan Cibulka, Alexej a Lejla Hoškovi a Kateřina Kozáková. Do sboru vstoupili manželé Vokatí, manželé Klímovi se synem Kryštofem a Jan Cibulka, který nechal pokřtít svého syna Jana.

V minulém roce začal vikariát v našem sboru bratr Lukáš Klíma. Vikariát je zřízen církví jako přípravné období absolventů bohoslovecké fakulty před nástupem do konkrétního sboru. S příchodem Lukáše jsme si mohli všichni uvědomit nárůst pastorační práce, jednotlivé sborové generace přijímaly s vděčností kvalitní biblické hodiny, nové podněty ve schůzkách mládeže i nové důrazy v kázáních. Vikariát Lukáše Klíma potrvá do září 2008.

Připomenu jednotlivé události minulého roku v životě sboru. Snad nejvýraznější byla konfirmace další skupiny mladých lidí (Rut Hančilové, Anny Seho, Marianny Vančurové, Daniela Orta a Alexeje Hoška). Na nějakou dobu je to poslední větší skupina mladých v našem sboru. To se ukázalo i na dětských biblických hodinách, které postupně odezněly. Zůstávají "soukromé" biblické hodiny s Emou Touškovou. Setkávání mládeže trvá, ale silně se snížil počet účastníků - i v minulém roce pokračuje smutná tradice, že konfirmandi nepřejdou do skupiny mládeže. Radostnější je snaha starší mládeže vymýšlet i přes značné vytížení společné akce. Ať už šlo o "sportovní" setkání nebo pokus o založení nové tradice biblických hodin v měsíčním intervalu. Zatím je to však pokus nesmělý. Z řad mládeže - mladší i starší - znovu vzešla iniciativa a práce s vánoční hrou. Poděkování patří Jakobovi Ortovi a Vojtěchu Radovi za nacvičení hry a Janu Ortovi a Matěji Belkovi za muziku. Mládež (Jakub a Jan Ortovi a Anna Trojanová) se také intenzivně zapojila do práce v nedělní škole. Kroužek účastníků biblických hodin zůstává konstantní, s radostí musím říct, že se zvýšila návštěvnost setkání seniorů. Tady s vděčností připomínám možnost setkání v Horoušánkách, které nabízejí manželé Jelínkovi. Organizaci setkání třicátníků převzala Marie Ortová, což se odrazilo ve zvýšené informovanosti a tím i účasti. I do setkání třicátníků patří poděkování za setkávání v Horoušánkách. Do sborového života neodmyslitelně patří i sborový dopis – Katakomby. Mám radost z toho, že se Tomáš Vokatý přidal do týmu výroby dopisu. Přesto stále trvá velká prosba, zda by byl někdo ochoten sborový dopis převzít po organizační stránce.

I v minulém roce jsme se pokusili o vikendové duchovní soustředění, které bylo přijato s vděčností. Proběhla společná dovolená - v zimě ve Strážném a v létě v Daňkovicích. Byli jsme na společném výletě v Želivi, Pelhřimově a Polné.

Rád zmiňuji i působení gospelového sboru Rainbow gospel, který organizuje ses. Julie Nepustilová. Není to aktivita našeho sboru, ale vnímám ji jako velice důležitou a jsem vděčný, že se odehrává v našich prostorách.

O finanční situaci sboru uslyšíme podrobně ve zprávě ses. Adamcové. Chtěl bych jen znovu upozornit, že náš vyrovnaný rozpočet je způsoben příjmem z pronajímaného

bytu. Není to stav tragický, je však třeba jej vzít vážně a uvědomit si, že musíme stále myslet na to, že fungování sboru vyžaduje finance.

S velkou vděčností a úlevou všichni vnímáme, že se v minulém roce podařilo dotáhnout podpis nové smlouvy na nájem prostor sboru od Městské části Prahy 10. Smlouva je na dobu neurčitou s výpovědní lhůtou 6 měsíců. Byli jsme ale ubezpečeni, že městská část neuvažuje o tom nás vypovědět. S novou jistotou působení v těchto prostorách se před námi objevila nutnost investic do již více jak 10 let starého zařízení.

Je zřetelné, že v životě našeho sboru lze najít věci pozitivní i negativní. Uvědomuji si dobře, že máme zač být vděční, zároveň však vidím jako nutnost upozornit na skutečnosti, které bychom si měli uvědomit a vzít je vážně.

V našem sboru probíhá generační výměna. Sestry a bratři, kteří se dlouhá léta starali o náš sbor, kteří nelitovali svého času a peněz na zabezpečení jeho chodu, jsou už unavení a nemohou zastat to, co stíhali dříve. V tomto roce bude volba nového staršovstva a my si znovu uvědomujeme, jakými osobnostmi jsou ti, kteří už nebudou kandidovat. Dojde jistě k širší obměně členů a dosavadní staršovstvo je toho mínění, že by měla zůstat zachována stále určitá generační mnohovrstevnost. Mnozí z vás budou nově osloveni a požádáni o spolupráci. Nevyhýbejte se jí, ale přijímejte nové poslání s radostí a nadějí. Nejde však pouze o staršovstvo. V práci celého sboru se objevuje problém, že najednou ubylo sester a bratří, kteří se věnují práci zajišťující základní provoz sboru.

Uvědomuji si, že zemřela řada těch, kteří bydleli skutečně ve Vršovicích a sbor se postupně rozptýlil na území Prahy a prohloubila se jeho diasporní povaha. Pravidelná účast na shromážděních uprostřed týdne je díky dopravě ze vzdálených míst komplikovanější – a to nejen co se týče dětí. Mizí tak společná biblická práce v jiné než seniorské generaci. Schůzky mládeže na půdě sboru jsem již zmiňoval. Navzdory nabídce je nízká účast dětí v nedělní škole. Tyto problémy jsou problémy obecné, to však neznamená, že by nás neměly trápit a neměli bychom se je snažit řešit. Uvědomuji si, že je třeba promyšlet nové formy sborové a církevní práce v měnícím se společenském prostředí. To, co známe z minulosti v podstatě nelze kopírovat, ale nové formy je obtížné nalézat.

V některých evropských zemích se řeší situace tak, že těžiště práce se přesouvá z týdne na neděli a tento den je skutečně věnován sboru. Nejsem si však zcela jist, jestli je tento ten pravý model – ukazuje to naše zkušenost ze sborových nedělí i ze snižující se účasti mladší generace na sborových výletech.

Uvědomuji si, že celý problém je problémem eklesiologickým – jde o vnímání sboru, církve. O tom, jestli je církev a sbor Boží dar nebo jen lidský vynález, který za sebou ve svém životě víry vláčíme jako nutné zlo. V tom je rozdíl mezi generací, která odchází a tou, která nastupuje. Střední a mladší generace svůj vztah k církvi ve většině hledá. Není divu – můj osobní pocit je, že hledá v životě vůbec. Naším úkolem tedy je nabízet orientaci a naději pro život, které přijímáme ze svědectví evangelia. Nabízet prostor církve jako prostor svobody a služby. Nesmíme sklouznout do příkazů a zákazů a moralismu, ale zároveň zachovat vědomí daru společenství a nutnost práce v něm. Neznám návod, spíš vyzývám, abychom společně vzali

Recenze

Petr Pokorný: Den se přiblížil (nakl. MLÝN, 2007)

Nakladatelství Mlýn vydala esej Prof. Petra Pokorného *Den se přiblížil*. Chtěl bych ji velice doporučit vaší pozornosti. Jednak ji už máme ve sborové knihovně a jednak skutečně není drahá a stojí za zakoupení.

Celá knížečka je vlastně vyznáním víry autora, které nás vede k zamyšlení a především je povzbuzením a výzvou k životu, o kterém jako křesťané víme, že je Božím darem. Právě v tomto životě nám nabízí pomoc tím, že jasně pojmenovává, uchopuje problémy kolem nás, které tušíme. Ale především – jasně ukazuje, že evangelium má skutečně dopady do konkrétních životů i celých dějin a do obou přináší naději. Hluboce vyznává, že církev tu má své místo a ukazuje, že přes všechna selhání má její svědectví budoucnost.

Jen si poslechněte krásný obraz, který k tomu autor použil: „*Situace tedy není zdaleka tak špatná, jak by tomu nasvědčoval stálý početní úbytek křesťanů, kterých z předválečného počtu zbyla v naší vlasti méně než jedna třetina. Církev vypadá jako zahrada, která prodělala tuhou zimu, za níž byla navíc pošlapána. Jak mizí sněh, jsou zřetelné i destrukce. Ale na nejrůznějších, často překvapujících místech lze spatřit první lístky deroucí se ze země a místy i jednotlivé květy. Ještě se neobjevil nový celek, ještě to všechno nelze obejmout jediným pohledem, ještě to vypadá jako zanedbaný kus země. Ale kdo se pořádně rozhlédne, vidí nové známky života. Bude třeba ztvárnit podobu tohoto rozvíjejícího se sadu tak, aby lákal ke vstupu a aby bylo zřejmé, že – řečeno metaforicky – Strom života je jeho skutečným středem.*“

V tomto úvodním obrazu je řečeno vše, o čem mluví autor v celé knize. Povzbuzuje, ukazuje místa, kde se již nyní ukazují květy, ale zároveň upozorňuje, jak by si měla církev nově uvědomit své úkoly. Jak by se měla ohlédnout do minulosti vzdálenější i bližší, reflektovat ji, pokusit se z ní vzít to dobré (které autor nachází i tam, kde je zapomínáme hledat) a zároveň se pokusit evangelium zvěstovat současným lidem s hlubokým vhledem do jejich životů. Tady vidím základ celého eseje.

Nabízím další citát: „*Podíváme-li se na strukturu našeho zmenšování blíže, vidíme, že má dvě zřetelné složky. Nejprve je tu sestupná křivka naznačující úbytek tradičního křesťanství. Ten je ve skutečnosti hlubší, než to prozrazuje celková statistika. Výuka, katechese, návyky a církevní požadavky, které jsou spojené s dobou tzv. lidové církve, procházejí hlubokou krizí. Ne, že by přestaly působit vůbec. Je nesporné, že se do velké míry staly tmelem menšiny, která setrvává v církvi a umožnily její přeskupení k novému svědectví. Jejich schopnost oslovit okolní svět se však blíží nule. Musejí být uvnitř církve transformovány do nové podoby. ... jestliže křivka sestupu je v poslední době méně příkrá, je to tím, že zhruba od osmdesátých let působí druhá tendence: je to nárůst nových členů církve i jejich sympatizantů, kteří tuší závažnost toho, oč v církvi běží, kteří se setkávají s myslí-*

o tom, jak bychom se my měli chovat, aby se naši politici podle toho řídili. Potřebujeme dát signál našim politikům, že je pro nás zdravé ovzduší pro naše děti důležitější než navýšení zisku. A co kdyby nás naši vzali za slovo a řekli nám: „Po příštích deset let nedojde k žádnému nárůstu reálné mzdy, ale zaručíme vám, že na konci těch deseti let budete pít čistou vodu, vaše děti budou dýchat čistý vzduch a budeme žít ve zdravé zemi.“ Kolik lidí by na to přistoupilo a kolik lidí by řeklo: „I za tu cenu nejsme ochotní se vzdát každoročního nárůstu, protože jsme si udělali půjčky a musíme je splácet?“ Východiskem jsou lidé – a politici, kteří odmítají ušetřit si práci a prostě rozhodnout *o nás bez nás*.

Ještě tu mám zvlášť otázku amerického radaru, jestli jste mi ochotný na ni odpovědět?

Samozřejmě jsem na ni ochoten odpovědět. Zcela jednoznačně považuji za naprosto nezodpovědné a arogantní od naší vlády, že je vůbec ochotná o něčem takovém uvažovat. Už jsme tu měli Němce, už jsme tu měli Rusy, děkuji, nechci další, ať je to kdo je to.

Či pokud chcete méně emotivní odpověď, tak bych řekl, že to není otázka bezpečnosti. Irán ohrožuje tak nanejvýš levnou ropu pro Američany. Je to otázka toho, jakou chceme podporovat zahraniční politiku. Chceme se podílet na zahraniční politice, která je v zásadě agresivní? Která v zásadě rozmisťuje základny po celé Zemi? Nezapomínejte, že Rusové nemají žádné své základny mimo svá území, Arabové také ne, Číňané také ne. Jenom dnešní americké vedení má přes dvě stě základen po celém světě a chtějí další u nás, aby měli kontrolu nad Středním východem. Je toto něco, co chceme podporovat nebo chceme dělat mírovou politiku, jakou dnes mimochodem podporuje většina amerických voličů? A já bych řekl, že do té míry, do které to můžeme ovlivnit, se na imperiální politice žádné velmoci podílet nemůžeme. Potřebujeme být Evropané, ani ruský satelit, ani středoevropské Porto Rico, nýbrž Evropa.

A nakonec se zeptám, jak vidíte naděje svého oblíbeného klubu – Bohemians – na udržení v první lize?

Výborné. Žádný správný fanda Bohémky by nikdy nepřipustil, že je o něčem takovém vůbec možné pochybovat. Jsou tam velká pozitiva, Šňozík je výborný brankář, mladý Morávek přímo oslňuje a Dalibor Slezák je kanonýr, který by dovedl střelit ze třiceti metrů a prorazit síť. A další plus je, že je Busta učí hrát jako tým a že mají jednoznačnou podporu fantastických fanoušků. Já sám mám členské číslo 228 a je nás kolik tisíc!

vážně společenskou situaci a zároveň se snažili promýšlet, jakou formu má mít sborový život, jak zajistit sborový provoz. Promýšlet to musíme všichni – i když se podíl odpovědnosti střední a mladé sborové generace zvyšuje. Není to úkol snadný, ale jsem hluboce přesvědčen, že má smysl. Prosim vás všechny, abyste na tomto Božím díle přiložili ruku k dílu.

I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista. (1 Petrův 2:5)

Jiří Ort

Saláry a sbírky v našem sboru

Tak jako začátkem každého roku jsme se i letos na výročním shromáždění seznamovali s výsledky hospodaření našeho sboru v r.2007. Chtěl bych se ve svém dnešním příspěvku zmínit o obětavosti v roce minulém a vzhledu na rok současný. V saláru se nám podařilo dosáhnout Kč 292.800, což je o 31.000 více než v r.2006. Připočteme-li k tomu veškeré sbírky a dary, pak se ukáže, že celková obětavost sboru byla Kč 413.000. Jistě jsme rádi, že jsme opět podpořili potřeby svého sboru i celé církve (celocírkevní sbírky, Jeronýmova jednota). Chtěl bych opět upozornit na různost výše saláru. Plátců saláru bylo 93 (o 3 více než v r.2006) a na výši saláru se podíleli následovně: 23 bylo do výše Kč 900 v celkové částce 11.200. 52 plátců bylo od Kč 1.000 do 5.000 v celkové částce Kč 110.000 a 18 plátců bylo více než 5.000 v celkové částce Kč 171.600. A ještě jeden údaj: 37 plátců salár oproti r.2006 zvýšilo nebo platilo poprvé (noví členové), 46 platilo stejně a jen 10 o něco snížilo.

Rád bych na Vás apeloval, abyste se i letos zamysleli nad svým darem (salárem), třebaže víme všichni, že letošní rok bude v řadě rodin (nebo jednotlivců) finančně náročnější. Máme ale jistě všichni zájem existenci a práci sboru i celé naší církve maximálně podpořit. Že i ve sboru náklady stoupnou není snad třeba připomínat. V rozpočtu na letošní rok počítáme se salárem Kč 300.000.

Saláry můžete platit hotově nebo také trvalým příkazem, máte-li účet u banky. Řada z Vás to již dělá. Náš účet u České spořitelny je 0280963329/0800. Variabilní symbol je 10 a k tomu Vaše číslo uvedené u adresy na sborovém dopise. Ti, kteří jsou zvyklí platit složenkou, ji mají vloženu ve sborovém dopise.

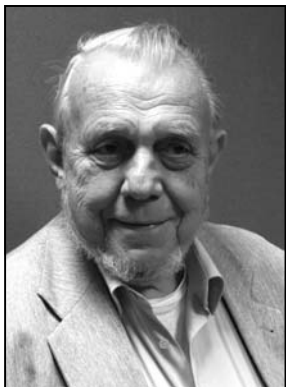
Chci se ještě zmínit o sbírce Jeronýmovy jednoty. V loňském roce se nám podařilo i s Hlavním darem lásky (Velikonoční sbírka) odeslat 29.760 Kč, což je opět díky Vám zvýšená sbírka oproti r.2006. Víte jistě, že touto sbírkou se pomáhá našim sborům zejména při opravách kostelů, far a případně varhan. Z připojeného letáčku se dozvíte, jak byla rozdělena loňská sbírka. Stejně jako salár můžete dary skládat hotově (zápis na sběrací listině ve sboru). Pokud platíte bankou, je variabilní symbol Vaše číslo. Stále je, žel, řada členů sboru, kteří tuto sbírku ignorují, třebaže její použití je zveřejněno. I sebemenší dar hovoří o naší snaze pomoci potřebným sborům. Náš sbor také nejednou obdržel pomoc od Jeronýmovy jednoty. Sběrka bude uzavřena na konci května.

Emil Veber

Rozhovor

nejen o ekologii a etice s prof. Erazimem Kohákem

Na začátku března nás na naší škole navštívil filosof, theolog a publicista Erazim Kohák. Pro zájemce promluvil na téma „ekologie a etika“, vysvětlil svojí lásku k Botiči a po té mi ochotně zodpověděl několik otázek. V krátkém rozhovoru jsme se bavili o ekologické etice, řešení ekologických problémů, ale i o udržení Bohemians v první fotbalové lize. **Jakub Ort**

Co to je vlastně ekologická etika?

Ekologická etika se zabývá vztahy člověka k mimolidskému světu. Zatímco běžná etika se zabývá vztahem člověka k člověku, ta ekologická se zabývá vztahy člověka k celému životnímu prostředí.

Jaké jsou důvody a motivace chovat se k životnímu prostředí eticky?

Tak to jsou dvě otázky, jedna je jaké důvody a druhá jaké motivace. Jaký je důvod? Protože jsme lidé svobodní a tak si potřebujeme stanovit pravidla svého chování sami. A motivace? Ta bývá u lidí různá.

U těch nejušlechtlejších je to vděčnost a úcta. Leč i u těch nejpříjemnějších je tu praktický důvod. Jak se chováme k životnímu prostředí, v takovém životním prostředí budeme žít – a podle toho bude vypadat náš život.

V čem momentálně vidíte největší hrozbu pro lidskou planetu?

V tom, jak přistupujeme ke konzumu. Nehledáme v něm obživu, nýbrž „štěstí“. Výsledek je nekonečné stupňování spotřeby na jedné straně a zoufalá bída dvou třetin lidstva na druhé.

V médiích se objevuje téma ekologie mnohem častěji než dřív, ale mám trochu pocit, že právě tato část problému je zamlčována. Připadá vám informovanost dostatečná a dostatečně kvalitní?

Myslím, že obecná informovanost v této zemi zůstává zoufale nízká a že je jí velice potřeba, protože výsledek záleží na nás všech, jak na naší ochotě podpořit ekologické postupy, tak na ochotě nás samotných chovat se ekologicky. Proto myslím, že potřebujeme informovanost, ač ne jen mediální. Média se často snaží bavit spíš než informovat, a my nepotřebujeme jen ekologickou zábavu. Potřebujeme ekologickou informovanost.

Takže si myslíte, že informovanost zatím není dostačující?

Myslím si, že zdaleka není dostačující, že dostáváme daleko víc bavení než informace.

Počítá se právě s problémem sociální polarizace lidstva při řešení ekologických problémů?

Pokud se ekologické problémy řeší, je to nezbytné. Ale když se podíváte na postoje naší vlády, nevidíte jasnou vůli ekologické problémy řešit, spíš je utulat. A lidé se až na hrstku aktivistů ekologických řešení nedomáhají, pokud je něco neohrozí bezprostředně.

Vraťme se ještě k tomu konzumu. Ve vaší knížce *Člověk, dobro a zlo* z roku 1993 jste přirovnal tehdejší situaci v USA ke stavu starého Říma, kdy v bohaté části společnosti převládal naprostý konzum a nebyl ideál, který by lidi přiměl k zodpovědnosti. Jaký ideál je dnešní západní společnosti možné nabídnout?

To je právě problém. Ideály nejsou zboží, které by se daly „nabízet“ jako zájezdy k moři. Lidé si sami potřebují položit otázku, co je pro ně nakonec důležité a co jen líbivá tretka, a tím řídit svá rozhodnutí. Dnes se nad tím lidé příliš nezamýšlí. Nechají si napovídat reklamou, co prý *ještě potřebují ke štěstí*. Vypadá to podle toho. Přece každý zadavatel reklamy vás bude přesvědčovat, že co ze všeho nejvíc potřebujete je koupit si zrovna to, co má na prodej.

Ekologický problém naší planety není ve stádiu, kdy by stačilo třídít odpad. Co konkrétně by měl člověk jako jednotlivec dělat?

Zamyslet se nad všemi svými volbami, nad každým rozhodnutím si položit otázku. Je toto něco, o čem mohu s čistým svědomím říci, že je to slučitelné s trvalou udržitelností? Nebo tak nutné, že chceme udělat výjimku? Pokud by lidé začali takto přemýšlet, problém by se vyřešil.

Je nutné nastolit změny politických a ekonomických pravidel?

Samozřejmě, ta je nutné stále obměňovat. Jsou třeba dostatečná pravidla pro likvidaci odpadu, která nám stačila, když nás v této zemi žila necelá desetina dnešních počtů, a k tomu se skromnými nároky? Či může vlastník, který tu bude tak padesát let, libovolně nakládat s lesem, když jeho jednání ovlivní klima naší země na řadu generací?

Tedy systémové změny považujete za nutné?

Nepochybně k nim dojde, ač to není východisko. Nemůžeme očekávat, že nám někdo zařídí, abychom se chovali ekologicky. Proto se vám snažím odpovídat